

ГАЗЕТА ВЫХОДЗІЦЬ РАЗ У ТЫДЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФОН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА-
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКИ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAEKAUŠCINA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Baekaušcina“ („Das Vaterland“),
(13) München 19, Schliessfach 69.

Druck: „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl., G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14
Піава: Нямеччына: на год — 14, — м.; 6 м-цау — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
ЗША і Канада: на год — 8, — д.; 6 м-цау — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д., і ну-
мар — 0,25 д. Ангельчына і Аўстралія: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.;
Бельгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.;
20 фр. Аргентына: 80 пез.; 45 пез.; 25 пез.; 2 пез. Перасылка лётніцкай пош-
тай кангтуе падвойна. Падвойныя нумары кангтуюць падвойна. Падвойно-
ныя нумары газеты разам з «Каласакамі» ўжываліца за падвойныя.

Банковое коント: Zeitung „Baekaušcina“,
Konto Nr. 857-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

№ 48 (434)

Нядзеля, 14 сінегажня 1958

ГОД ВЫДАННЯ 12

Тэзісы, праўда ў пустаслоўі

Калі на пачатку 1956 году на Захадзе Атміле, хрушчоўскія бясконцыя прамо-
вілі, ноты ў інтерв’ю пераклацаюцца, Хрущова на ХХ зэзьдзе КПСС — пад-
вывучаюцца, аналізуецца ў разжа-
юцца. Інакші кажучы, перавараочаюцца
іхны. Гімлія арабарскай мякіні, каб
знайсці зерне праўды. І нельга сказа-
ць, што гэта заўсёды ёдаецца.

Возьмем, для прыкладу, прамову Хру-
щчова 10-га сакавіка на маскоўскіх лёт-
нічынях пасля павароту з Вугоршчыны.

Історыя прамаўчвае, келькі ў той дзень
Хрущоў выпіў, аднак у ягонай, крыши-
ку блытаны, прамове выразна вычу-
вается флюйд шырэасці. Весь-ж, мік-
інным, ён тады сказаў: «Мы вам, го-
спода, Амерыканцы, понімаете, пока-
жем нашу русскую кузінку маті!...»

Гэта ў Хрущова вырвалася спад сэр-
ца, з дна ягонай думкі. Гэта ляжыць у
грудынцы кожнага з бальшавіцкіх пра-
вадыцца, так лёгка, баз мытнай кан-
тролі пераходзілі на Захад. А тут рапо-
рам стэнаграма «сакрэтнай» прамовы
першага сакратара ЦК КПСС з Масквы
via Варшава-Леско Вашынгтону праходзі-
ла. Хрущоў скрышоўся з ягонаю, каб
пакажем, калі хто думай лягічна, яя може
не заўважыць іхнай венармальнасці.
Ніколи сініны не сакрэцт, што ў скры-
чы на маскоўскіх лётнічынях пасля
дэйлі ў Москву, але мы яшчэ на чулі,
каб сакрэтныя пісні савецкага венермаль-
нага штаба, так лёгка, баз мытнай кан-
тролі, пажар на Крамы...»

Усё-ж, калі хто думай лягічна, яя може
не заўважыць іхнай венармальнасці.
Ніколи сініны не сакрэцт, што ў скры-
чы на маскоўскіх лётнічынях пасля
дэйлі ў Москву, але мы яшчэ на чулі,
каб сакрэтныя пісні савецкага венермаль-
нага штаба, так лёгка, баз мытнай кан-
тролі, пажар на Крамы...»

Маскva ніколі афіцыйна не пачы-
наўдзіла, што такая «сакрэтная» прамо-
ва мела месца; але ёй не запярэчыла.
Праўдападобна яна была, і, адпаведна
адрадзагавана, пушчаная на нутраны
экспарт.

Сэнс гэтай інспірацыі няплянка раз-
блыткі. У першыя пасльясталинскія га-
лы маскоўскіх лётнічынях, як звёр пад-
час ліквіднінні, чуліся слабымі, сталін-
скімі гадуны і вучні не моглі сабе паз-
воніць, якія савецкія і апіні ўсіх дэмакрататаў? Варта пры-
гадаць, што ў гэтай «сакрэтнай» прамо-
ве, Хрущоў не пералічыў іменаў аднай
сотай усіх сталінскіх злачынстваў —
нічога не гаварыў аб зынчынны на-
цизмальных рухаў, а буджадснім пра-
пісе калектывізацыі, але з эмове з Гітлер-
ам і гэтак далей. Такім чынам цыган-
скім торгам Хрущоў крышику, але не
за шмат, паменшыў Сталіна, каб самому
выглядаць большым, а гэтым самым
апукаў і сваё грамадзства і Захад —
выйграў час.

Праўда, гэтая інспірацыя выклікала
небяспечны фэрмэнт у заходніх каму-
ністичных партыях і ў краінах, гэтак
званае «народнае дэмакаратыў» і сін-
ния цяжка сказаць наколькі — і ці на-
агул — Масква ўлічвала гэту небяспечку.
Але Захад на вікіраваў і гэтай
слабасці. Над акампаняніментам аханьня,
аханьня, і спачуваньня ў заходніх гра-
мадзкасці савецкіх танкі здушылі ву-
горскія народнае паўстанніе, Гамулюк
Хрущоў памаленку прыбраў да рук.
Страту Говарда Фаста, Паблі Эрнуды,
Акселя Лярсена і іншых некалькіх ін-
тэлігэнтаў на Захадзе Масква безь вя-
лікага болю перажыве. Навест разгром
камуністычнай партыі падчас апошніх
выбараў у Францыі на выклікаў у Ма-
скве такі рэакцыі, якой можна было
спадзявацца. Масква перадусім робіць
папіткы ѹ на гуляе ў сэнтыменты, та-
му сініня Насэр — улюбленец сусвет-
нага камунізму, не зважаючы на тое,
што ў сібе дома Насэр шпарць каму-
ністых як тарацанаў. Сініня Насэр вы-
гаднейшы Маскве чымся некалькі ты-
сяч этепецкіх і сірыскіх камуністых.

Вяртаючыся да бальшавіцкай інспі-
рацыі з «сакрэтнай» прамовай Хрущо-
ва, трэба прызнаць, што яна ўдалася.

Наагул Хрущоў, пры кожнай наго-
дзе, ці ў сібе, гаворыць вельмі шмат.

Тут ён, трэба сказаць бесканку-
рэнтні. Калі-б гэта гаворыў стар-
шыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-
гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг-
арныя вучастак нашага гаспадарчага
фронту, на якім і да гэтага часу пра-
цуе да 43% усяго жыхарства СССР, на
толькі не падымается, а навет яшчэ
больш адстасцаваў ад агульнага ўзроўню..»

Калі-б гэта гаворыў старшыня нейкага саўнаграсу, ніхто-б на-

гэта не звярнёт увагі. Але таму, што
гэта гаворыць — як на сініня — най-

вышэйшы аўтарытэт на маскоўскім

Струмілін піша: «Гэтыя вялізарны аг

З радыёвой хвалі «Вызваленіне»

Выгубленыя бальшавікамі - 3

Табе, народ мой, згібнуты ў вакоах,
З-пад срэца песьню гэтую плю,
І, ускрашаючы мінуўшчыну нанова,
Выказваю цяпершчыну тваю.

Янка Купала

ЯЗІП ЛЕСІК

Ідэя нацыянальнага вызваленія Беларусі была грамадзянскай рэлігіяй Язіпа Лесіка. Ніжэй жыцьцёвай історыі на мелі моцы прымусіць адступіцца ад яе. Пасьвічанасць народнай справе, нязломнасць пераконання вызначалі духовы воблік гэтага выдатнага дзеяча адраджэння Беларусі. А ціккі шляхі, якім давялося йысці, яшчэ больш гартаўшы ага.

З маладых гадоў Лесік улучаеца ў беларускі візвольны рух. Ён быў ініцыятарам стварэння ўсебеларускай арганізацыі настаўнікаў. У 1905 годзе яго засудзілі на пажыццёвую ссыльку ў Сібір. Вызваленіе прынесла лютасцкая рэвалюцыя сімнаццатага года. Неўзабаве Лесік у Менску. Адразу барэ месца ў першых шрагах змагаў нацыянальнае рэвалюцыі. Нязменна рэдагуе ейны бабёвы ворган — газету «Вольная Беларусь». Ад 18-га да 20-га году займае постама старшыні Рады Беларуское Нарадное Раёспублікі.

Калі беларускую дзяржаўнасць бальшавікі разгромілі, Лесік цалком аддаецца наўкувай і настаўніцкай працы на каляніях. Чытае лекцыі беларускіх мовы, рыхтуе настаўнікі, піша падручнікі. Культурна-нацыянальная праца прыносіць яму шырокую папулярызацию, як чалавеку, які аддаваў усе свае сілы ў здольнасць асьвяце свайго панявоненага народу.

На падмогу башкам, імкненням якіх на суджана было ператварыцца ў замацаваную свою дзяржаўнасць, ішлі іхныя сыны й дочкі. Нацыянальную ўзгадаванію моладзі Лесік аддаваў вылучнную ўвагу. Пра ейнае прызначэнне, як носьбіткі візвольных ідэалаў, ён гэтак гаварыў у часе выпуску слухачаў вышыншых курсаў беларусаведы ў 1922 годзе:

«Вы ўжо на тыя, што былі, бо пакаштавалі плоду з таго дрэва, што называеца беларускай справай, беларускім адраджэннем... пазнайі вы тай-ніцы ўваскрошаныя айчыны нашай, Маці-Беларусі... Вашыя съвечкі за-памяны ў вы становіцеся апостоламі

беларускіх справы. Вы скажаце народу беларускаму... што Беларусь жыла, жыве і жыць будзе ў што недалёка ўжо «абяднаная зямля» яе... Але бойцеся, каб не пагасла съвечка ваша, бо на раз бура захопіць вас ў дарозе ўне адну наўальніцу давядзеніца пера-жыць вам у часе свае падарожкі. Пільнайце й бойцеся, каб не пагасла съвечка замілаваныя вашага да свае многапакутнасці Маці-Беларусі. Пільна сачце за сабой і не забывацьце пад-ліваць алею ў съвіціліні вашы, каб было з чым сустроць яе, Беларусь, калі яна прыйдзе судзіць нас ува ўсей славе свай.

Адраджэнне Беларусі Лесік называў «прыроднай іншчынай». Ён верыў, што народ збудзе сваю дзяржаўнасць, кажучы Купалавім словамі, заслужаную «па людзкаму й боскаму праву». Імкненіем да мэтыя ная могуць выгубіць «фараоны з войскам на каляніях», у вобразе якіх паўставаў тэрарыстычны бальшавізм, што захапіў Беларусь. «І сход начаўся, — пісаў Лесік, — і ён на спыніцца, а вывядзе туды, куды кі-чучу нас нашыя нацыянальныя пра-ро-кі».

У справе адраджэння значэнне перш-ца ступені надавалася роднай мове, бо яна звязлівіца з магутнымі сродкамі духо-вага зъеднанія націў ды выяўляе дзяр-жаўную самастоінасць народу. Тому Лесік съцвярджаў. «Для нас мова ста-новіць ўсё: нашу палітыку, эканоміку, наші грамадзкі лад жыцця». Гэтак съцвярджалася чужацкасць бальшавіцкай рэжыму на Беларусі. Адным з доказаў ягонае чужацкасці звязлілася палітыка пасыльдойнага вынішчэння нацыянальных асаблівасцяў нашай мовы, ператварэння яе ў расейска-беларускі жартон. Абарона самабытнасці мовы была змаганнем супраць дэнциялізацыі народу, змаганнем за ягоную духовую незалежнасць.

Да Лесіка, які ніколі не выракаўся сваіх пераконанняў, бальшавікі заўсёды ставіліся з засцятай варожасцю. Калі ў 22-м годзе выйшла ягоная першая «Практычная граматыка», газета «Звязда», якая выдавалася тады ў ра-сейскай мове, адразу назвала яе конт-рэвалюцыйнай. Ад самага начаўчыка са-вецкага рэжыму Лесік быў частым вя-зынем ЧК. А па выхадзе на волю зноб-браўся з запалам за працу нацыяналь-нага асьветніка.

Лесік даводзіўся дзядзькам Якубу Коласу, быў ізэйным настаўнікам аўтара «Сымона Музыкі» й «Новай зямлі». Беларускому адраджэнню яго дало нашае предпоянае сялянінство.

Улетку трыца-

3) наваных і неабсталівых тэхнічна памешканьях, дзе німа падсобных майстэрняў, габінётаў, бібліятэк, што стварае вя-лікія, часта непераможныя цяжкасці дзеля пастаноўкі спектакляў, падрыхтоўчай працы, нармальнага навучання ѹ г. д. Фактычна ў БССР толькі адзін тэатр оперы й балету можа быць больш-менш задавальняючым будынкам; апрача яго ў рэспубліцы німа добрых ані тэатральных ані канцэртных памешканьняў.

Арганізацыйны бок дзейнасці мастацкіх установаў, ці інаки, «арганізацыя творчага працоўства» (паводле савецкай тэрміналёгіі) на можа на ўздеўліць сваім бязладзэдзем і ха-атычнасцю. Калі ўзяць, прыкладам, тэатр оперы й балету, які знаходзіцца ў найбольш спрыяльных умовах і карыстаецца пераважнаю ўгаваю кіраўніцтва, дык тут, як звязліле Мі-ністэрства культуры:

«Дыркітар тэатру... галоўны рэжысёр... галоўны ды-рыгент... працуецца нязладжана. Дысцыпліна ў тэатры знаходзіцца на нізкім узроўні».⁴⁶

Асабліва дроздна стаць спраўа гэтак званай, арганізацыйнай творчага працоўства:

«Тэатр выпускае новую прэм'еру пасыля вялікіх пера-пінкаў... 3-4 месяцы... У той-же час група салістых тэатру стыматычна не загружана й выступае 1-2 разы ў месяц».⁴⁷

Оперны тэатр зусім ня вынітак. Тоє-ж самае наглядаецца і ў іншых мастацкіх асяродках.

Недараўальна стаць спраўа з тымі ўстановамі й арганіза-цыямі, што мусіць эфектуно дапамагаць творчай працы. Яны або дроздна працуюць, або зусім адсутнічаюць. Гэтак, прыкладам, балючое мейсцо — мастацкая выдавецтва, з тэхнічна датарнаванай базай, німа, а Дзяржаўнае Выдавецтва БССР выконвае пат-рабаваны мастацкіх адзінак ў нязвычайна абмежаванай колькасці і ў вельмі нізкай якасці. Музычныя выданія ро-біца ручным спосабам, маюць многа памылак, недаклад-насцяці, лістаж іх вельмі малы й пакідае за бортам паваж-ныя, капітальныя рочы, амбляжуваючы сябе песеннай масавай літаратурай. Выданыя выяўленчых працаў — нязначнае, пра-це адліцца ў формы скульптураў — цяжкі й марудны, па-літычны плякат выхадзіць з вялікім напружаннем. Рэспуб-ліканскі друк канстатуе:

«Нажаль, выяўленчай прадукцыі ў нас выдаенца ўсё яшчэ недашычальная маля, яна выпускаецца марудна, зь вялікімі дэфектамі... Тоё, што здаадзена ў вытвор-часці, месяцамі ляжыць у друкарні бяз руху...»⁴⁸

Здавалася-б, што пры такай нязначайной колькасці мастац-кіх выданіяў, яны павінны быті-б хутка распашыджвавацца сярод жыхарства. Аднак, атрымоўваючы наадварот — вы-даныні ляжыць на складах гандлёвой сеткі БССР. Характары-

БАЦЬКАЎШЧЫНА

Змаганье за Нямеччыну й Бэрлін: галоўныя дакументы

Ад Рэдакцыі: Справа Бэрліну стаць у Нямеччыны, уключна із супольнай аку-пцінты съвету пасылі апошнія мансёуры пацій Бэрліну. Калі гітлераўскі Хрущчоў. Ведамі амэрыканскі эксперт рэжым быў зънічыць; нікага німец-кага ўраду ня было. Тому пераможкы заране завалі вайсковы рэжым, які, як предбачалася мусіць існаваць датуму, згоды ў двух пунктах: супольная акупа-пакуль ня будзе падпісаная мірная ўмо-вія з новымі наименінімі урадам, які-б за-пераклад ягонага артыкулу.

* * *

Ніядаўная прапанава Савецкага Саюзу драстычна зъмяніць цяперашні ста-тут Бэрліну, ды ягоная нагроза аднаў-кае акцыі ў гэтым спраўе за шэсць месец-са-месці прымусіла дыпліматаў прапа-студыяўца легальнай базы цяперашніх пасыльных падпісаныя падзілі-на-пра-зывалі ў пераможцаў. Існуючая супольная акупацый Бэрліну — гэта апошнія, у межах Нямеччыны, рэштка гэтага дамоўленіасці. Акупацыя гэтая, як ісціна пагадненіне, дасягнута ў Эўрапейскай Кансультатыўнай Камісіі, ды яксе нідаўна было адклікана Са-вецкім Саюзам, было падпісане 12 ве-расія 1944 году. Яно вызначала акупа-цыйнія зону для Задзіночаных Шта-таў, Вялікабрытаніі й Савецкага Саюзу ў Нямеччыне ў цэлым і ў Бэрліне як асобнай адзінцы, пастаўляючыя такса-ма аб сумеснай адміністрацыі Бэрліну.

Акрамя таго, 14 лістапада 1944 году Эўрапейская Кансультатыўнай Камісіі дасягнула пагадненія аб стварэнні Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам Савецкага Кан-трольна-Рады, як найвышэйшай улады для Нямеччыны ў цэлым, а таксама аб дыпліматаўцаў на падыходнай зоне для Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам, як найвышэйшай уладай, ад імя свайго ўраду, у акупацыйнай зоне кожных краін.

Ніжэй падаецца храналігічны пералік перамовы пагадненія ў спраўе Бэрліну й звязаных з ім пытанняў, вы-никіх якіх ёсьць падзілі-на-пра-зывалі ў пераможцаў, што выигралі другую супольную акупацію Бэрліну — гэта апошнія, у межах Нямеччыны, рэштка гэтага дамоўленіасці. Истотна пагадненіне, дасягнута ў Эўрапейскай Кансультатыўнай Камісіі, ды яксе нідаўна было адклікана Са-вецкім Саюзам, было падпісане 12 ве-расія 1944 году. Яно вызначала акупа-цыйнія зону для Задзіночаных Шта-таў, Вялікабрытаніі й Савецкага Саюзу ў Нямеччыне ў цэлым і ў Бэрліне як асобнай адзінцы, пастаўляючыя такса-ма аб сумеснай адміністрацыі Бэрліну.

Акрамя таго, 14 лістапада 1944 году Эўрапейская Кансультатыўнай Камісіі дасягнула пагадненія аб стварэнні Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам Савецкага Кан-трольна-Рады, як найвышэйшай улады для Нямеччыны ў цэлым, а таксама аб дыпліматаўцаў на падыходнай зоне для Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам, як найвышэйшай уладай, ад імя свайго ўраду, у акупацыйнай зоне кожных краін.

Ніжэй падаецца храналігічны пералік перамовы пагадненія ў спраўе Бэрліну й звязаных з ім пытанняў, вы-никіх якіх ёсьць падзілі-на-пра-зывалі ў пераможцаў, што выигралі другую супольную акупацію Бэрліну — гэта апошнія, у межах Нямеччыны, рэштка гэтага дамоўленіасці. Истотна пагадненіне, дасягнута ў Эўрапейскай Кансультатыўнай Камісіі, ды яксе нідаўна было адклікана Са-вецкім Саюзам, было падпісане 12 ве-расія 1944 году. Яно вызначала акупа-цыйнія зону для Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам, як найвышэйшай уладай, ад імя свайго ўраду, у акупацыйнай зоне кожных краін.

Ніжэй падаецца храналігічны пералік перамовы пагадненія ў спраўе Бэрліну й звязаных з ім пытанняў, вы-никіх якіх ёсьць падзілі-на-пра-зывалі ў пераможцаў, што выигралі другую супольную акупацію Бэрліну — гэта апошнія, у межах Нямеччыны, рэштка гэтага дамоўленіасці. Истотна пагадненіне, дасягнута ў Эўрапейскай Кансультатыўнай Камісіі, ды яксе нідаўна было адклікана Са-вецкім Саюзам, было падпісане 12 ве-расія 1944 году. Яно вызначала акупа-цыйнія зону для Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам, як найвышэйшай уладай, ад імя свайго ўраду, у акупацыйнай зоне кожных краін.

Ніжэй падаецца храналігічны пералік перамовы пагадненія ў спраўе Бэрліну й звязаных з ім пытанняў, вы-никіх якіх ёсьць падзілі-на-пра-зывалі ў пераможцаў, што выигралі другую супольную акупацію Бэрліну — гэта апошнія, у межах Нямеччыны, рэштка гэтага дамоўленіасці. Истотна пагадненіне, дасягнута ў Эўрапейскай Кансультатыўнай Камісіі, ды яксе нідаўна было адклікана Са-вецкім Саюзам, было падпісане 12 ве-расія 1944 году. Яно вызначала акупа-цыйнія зону для Задзіночаных Штаў, Вялікабрытаніі й Савецкім Саюзам, як найвышэйшай уладай, ад імя свайго ўраду, у акупацыйнай зоне кожных краін.

Ніжэй падаецца храналігічны пералік перамовы пагадненія ў спраўе Бэрліну й звязаных з ім пытанняў, вы-никіх якіх ёсьць падзіл

